

místy v krajinách
stopy v cizích tvářích
v podvědomí
strach
jsem

teplem v peřinách
střepey pod polštáři
už ne sebevrah
jen člověk
beze jmen

když mi odpouštíš
pohybem dlaní probudíš den
ale nejsi blíž
jen připomínáš
kým jsem

světluška zimních rán
vítr z dvou světových stran
bezbarvá hladina vod
člověk v mém těle je sám
vkrádá se pod víčka tam
kde bez břehů protékám a mizím

ničí bytost v tmách
ničí tón v ozvěnách
ční z vodních řas
tvůj stín

peruť víří prach
z rtuti čtu ti v snách
až rty ztlumí hlas
ti prozradím

jsem
světluška zimních rán
vítr z dvou světových stran
bezbarvá hladina vod
člověk v mém těle je sám
vkrádá se pod víčka tam
kde bez břehů protékám

z nenarozených květů kopretin
z dvou různých světů z pleti konkubín
spletitá cesta k cíli

s oslněním i s chutí stát se tím
co dávno je tu co sama nevidím
nechci přestat dokud jsme živí

sen
světlušky zimních rán
vítr z dvou světových stran
bezbarvá hladina vod
člověk v mém těle je sám
vkrádá se pod víčka tam

kde bez břehů protékám a mizím